

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.499/2013/5.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2013. szeptember 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A jelentős mértékű adóbehajtás megakadályozásával elkövetett adócsalás büntette és más bűncselekmény miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. július 10. napján kihirdetett 7.Bf.414/2012/8. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett dr. III.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Miskolci Városi Bíróság 2011. szeptember 30-án kihirdetett 5.B.2060/2010/51. számú ítéletével bűnösnek mondta ki dr. III.r. vádlottat hitelező kielégítésének megghiúsításával bűnsegédként elkövetett csődbűntettben (Btk. 290 § (3) bekezdés), 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont), bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §). Ezért őt halmazati büntetésül 1.200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 379.723 forint állam részére történő megfizetésére.

A vádlottat az ellene 6 rb. bűnsegédként elkövetett adó- és társadalombiztosítási csalás büntette (Btk. 310. § (5) bekezdés), 2 rb. munkaerő-piacialap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megszegésének vétsége (Btk. 310/A. § (4) bekezdés) és 1 rb. közokirat-hamisítás vétsége (Btk. 274. § (1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a részbeni felmentés miatt megalapozatlanság okából, bűnösség megállapítása, illetve a büntetés súlyosítása végett, a III. r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék 2012. július 10-én kihirdetett 7.Bf.414/2012/8. számú ítéletével a városi bíróság ítéletét a III. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta. A III. r. vádlottat az ellene bűnsegédként, a hitelezők kielégítésének megghiúsításával elkövetett csődbűntett miatt emelt vád alól felmentette, és megállapította, hogy a közokirat-hamisítással kapcsolatos elsőfokú felmentő rendelkezés közokirat-hamisítás bűntettére vonatkozik. A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 600 000 forintra enyhítette, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokon felmerült bűnügyi költségéről úgy rendelkezett, hogy az állam terhén marad.

A törvényszék határozata ellen Dr. III. r. vádlott felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése, továbbá a bűnügyi költség megfizetése alóli részbeni mentesítés érdekében fellebbezett. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.42/2010/6-I. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 393.§-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen a III. r. vádlott nem vett részt.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen elsősorban a vádlott felmentését kérte. Másodsorban indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését, és a vádlott bűnügyi költség megfizetése alóli mentesítését.

Az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta.

A védelmi fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla elsődlegesen megállapította, hogy a Be. 386.§ (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak helye van akkor, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályát sérti. Ez a feltétel nem a másodfellebbezési jog hatályosságának, hanem az érdemi elbírálásának, alaposságának a kérdése, illetve feltétele. A Be. 386.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bírósági ítélet ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Figyelemmel e feltétel bekövetkezésére, a bűnösség kérdésében történő eltérő döntésre, a vádlotti fellebbezés joghatályosnak tekinthető, és megnyitotta a harmadfokú bírósági eljárást.

A Be. 387. § (2) bekezdése alapján, ha a másodfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a fellebbezés folytán a harmadfokú bíróság az ítélet minden rendelkezését felülbírálja, kivéve a másodfokú bíróság által az elsőfokú bíróság ítéletének felmentő, vagy eljárást megszüntető rendelkezését helyben hagyó részét. Mivel a másodfokon eljáró ügyész nem jelentett be a III. r. vádlott terhére fellebbezést, a harmadfokú eljárásban a felülbírálat kizárólag az ítéleti tényállás II., VI. és VII. tényállási pontjait érinti a III. r. vádlott vonatkozásában.

A harmadfokú bíróság a Be. 387.§ (1) bekezdésének megfelelően felülbírált a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet, és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta a másodfokú ítélet megalapozottságát is. Nem észlelt az első- és másodfokú bírósági eljárásban a Be. 373.§ (1) bekezdésének II. pontjában felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését indokolná. A teljes körű felülbírálat keretében vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, azonban ilyet sem tapasztalt.

Megállapította az ítélőtábla, hogy az első fokon megállapított, a másodfokú bíróság által helyesbített és kiegészített tényállás megalapozott, ezért határozatát a Be. 388. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően e tényállásra alapította.

Helyes volt a III. r. vádlott felmentése a hitelezők kielégítésének megghiúsításával bűnsegédként elkövetett csődbűntett miatt emelt vád alól. Ugyanakkor helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés a 2 rb. közokirat-hamisítás büntette, a bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége és a magánokirat-hamisítás vétsége vonatkozásában. Helytállóan mutatott rá az első- és a másodfokú bíróság, hogy miért nem fogadható el a III. r. vádlott azon védekezése, hogy az ügyvédként megírt okiratok elkészítése során nem volt tisztában azzal, hogy azok milyen joghatást céloznak, hogy az I. r. vádlottnak azokkal mi a tényleges szándéka.

Az első és másodfokon eljáró bíróságok a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi, enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul feltárták, és azokat megfelelően értékelték.

A másodfokú bíróság a részbeni felmentést követően a bűnösség körében maradt bűncselekmények konkrét tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő csekély társadalomra veszélyességhez igazított büntetést szabott ki a III. r. vádlottal szemben. E büntetés további enyhítése már a büntetési célok megvalósulását veszélyeztetné, ezért az erre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A fellebbezés részbeni eredményességére tekintettel a másodfokú bíróság nem kötelezte a III. r. vádlottat a másodfokú eljárásban keletkezett bűnügyi költségből rá eső rész megfizetésére. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helytállóan indokolta ítéletében, hogy a

részbeni felmentések ellenére, mivel az eljárásba bevont szakértők által adott vélemények közvetett módon összefüggtek azokkal a bűncselekményekkel is, amelyek vonatkozásában marasztaló ítélethozatalára került sor, az első fokon felmerült bűnügyi költség rá eső részét a III. r. vádlottnak kell viselnie.

A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2013. szeptember 25.

Dr. Elek Balázs sk. . Gömöri Olivér sk. . Háger Tamás sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 7.Bf.414/2012/8. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla végzésével jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2013. szeptember 25.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő